

Pondelok 16. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 16.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú:
myšlienky niektorých srdc;
uznať našu slabosť; počúvať
Boží hlas.

22.07.2024

KEĎ BOL JEŽIŠ ešte len
novonarodené dieťa, starý Simeon
povedal Márii: „On je ustanovený na
pád a povstanie mnohých v Izraeli a
na znamenie, ktorému budú
odporovať – aby vyšlo najavo

zmýšľanie mnohých srdc“ (Lk 2, 34-35). Počas svojho pôsobenia na zemi kontakt s Kristom sotva nechával ľudí ľahostajnými. Jeho slovo a činy pozývali každého muža a každú ženu, aby vstúpili do vlastného srdca a lepšie ho spoznali. Evanjeliové príbehy sa zvlášť pozastavujú pri účinku, ktorý stretnutie s Ježišom spôsobilo u zákonníkov a farizejov. Pre nich, ktorí sa všeobecne tešili vysokému vzdelaniu a uznanej spoločenskej reputácii, bol Pán nepohodlnou postavou. Vskutku, odhaľoval ľuďom zmýšľanie ich srdc; niekedy dával najavo opovrhnutie, ktoré cítili voči ostatným, a ako paradoxne, práve tí, ktorí boli náboženskými vodcami, sa uzatvárali pred Božím svetlom (porov. Lk 18, 9; Jn 9, 41).

Pán pohoršoval farizejov svojím správaním a svojou náukou (porov. Mt 15, 12); zároveň jeho zjavné zázraky podnecovali veriť v neho

(porov. Jn 3, 2), najmä tých, ktorí svoje duchovné presvedčenia neinfikovali svetskou logikou. Ježiš ich vyzýval k úprimnému obráteniu, aby bez výhrad prijali osobu Božieho Syna, čo znamenalo aj prijatie ostatných bez rozdielov. Táto situácia sa pre mnohých farizejov stala slepou uličkou (porov. Jn 9, 16).

Jedného dňa, keď už nevedeli túto napätosť viac znášať, požiadali Ježiša o definitívne gesto: „Učiteľ, chceme od teba vidieť znamenie“ (Mt 12, 38). Oni, ktorí sú učiteľmi Izraela, mali k dispozícii viac než dosť znamení, aby sa otvorili svetlu viery; videli, ako Kristus mnohokrát odpovedal na ich otázky a konal zázraky. Každopádne, Ježiš im dá definitívne znamenie, ktoré žiadajú: „Ako bol Jonáš v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak bude aj Syn človeka v lone zeme tri dni a tri noci“ (Mt 12, 40). Ak si upravíme svoje vnútro, aby sme sa nechali prekvapiť Ježišom, nájdeme v

jeho zmŕtvychvstanie najväčšie
znamenie, ktoré nás objíma a
prijmeme vieru, ktorá premieňa náš
život. Ale toto je znamenie
rozpoznateľné pre jednoduchých
srdcom: pre tých, ktorí nezaotávajú
malicherné svoje vedomosti, ani
nekladú svoju česť nad česť Božiu.

AK HOVORÍME, že nemáme hriech,
klameme sami seba a nie je v nás
pravda. Ale ak vyznávame svoje
hriechy, on je verný a spravodlivý:
odpustí nám hriechy a očistí nás od
každej neprávosti “ (1 Jn 1, 8-9). Toto
je skúsenosť apoštola Jána, ktorý, ako
ukazuje vo svojom evanjeliu, veľa
premýšľal o svetle, ktoré Ježiš
priniesol na svet; svetle, ktoré nás
oslobodzuje z otroctva hriechu
(porov. Jn 8, 31-47) a umožňuje nám
žiť so slobodou Božích detí (porov. 1
Jn 3, 1-10). To bola tiež skúsenosť

obyvateľov Ninive, ktorí „sa obrátili na kázanie Jonáša“ (Mt 12, 41). Sväté písmo nám hovorí, že prorokovo učenie nebolo obzvlášť brilantné ani nadšené, ale stačilo ľuďom toho mesta na to, aby zmenili svoj život a otvorili sa nekonečnému Božiemu milosrdenstvu (porov. Jon 3, 10).

Boh nás pozná viac ako ktokoľvek iný, preto vie, že to, čo lieči našu dušu, je dvojité spoved': na jednej strane naša slabosť a na druhej strane realita jeho odpustenia: „Pane, zhrešil som. Zmiluj sa a maj zľutovanie nado mnou.“ Toto uznanie odstraňuje prekážku, ktorá nás často môže oddeľovať od neho: pýchu. „Ak niekto z nás povie: *Ach, ďakujem ti, Pane, lebo som dobrý človek, robím dobré veci, nepácham veľké hriechy....* Toto nie je dobrá cesta, to je cesta sebestačnosti, ktorá nás neospravedľňuje“[1]. Naopak, skúmanie nášho srdca, aby sme tam objavili všetky tie chvíle, keď sme

uprednostnili seba pred láskou k Bohu a k blížnym, je cestou k obráteniu, ktoré je tajomstvom pravej radosti.

Svätí sa vždy cítili potrební Božieho milosrdenstva. Svätý Josemaría sa označoval za úbohého hriešnika, ktorý šialene miluje Ježiša Krista. A zdôrazňoval, že ak máme túžbu vždy sa vracieť do domu Otca, aby sme sa utiekali do jeho milosrdenstva, nájdeme šťastie, ktoré nám naše slabosti nemôžu vziať: „Radosť je kresťanským dobrom. Stráca sa len urážkou Boha, pretože hriech je plodom sebecka a sebecko je príčinou smútku. Ale aj potom zostávajú v duši stopy radosti, lebo si uvedomujeme, že Boh a jeho Matka nikdy na ľudí nezabúdajú. Ak robíme pokánie, ak z nášho srdca vytryskne ľútosť, ak sa očistíme vo Sviatosti pokánia, Boh nám vyjde v ústrety a odpustí nám; a smútok sa stráca“[2].

BOH ŽEHNÁ svojou hojnou milosťou tých, ktorí sa s jednoduchosťou otvárajú na svetlo, ktoré posiela, hoci je niekedy také slabé ako to, ktoré dostali obyvatelia Ninive. Keď sa duša snaží zostať citlivá a načúvať, stačí jej potom malá narážka od Pána, aby sa naplnila láskou, vďakou, ľútosťou alebo predsavzatiami na boj. Sú to duše citlivé na svetlo, s dispozíciou, ktorá je darom Ducha Svätého.

Niekedy tieto narážky prídu výslovne cez ľudí, ktorí nás majú radi, ktorí sa o nás starajú a ktorí nám dajú svoj názor na niečo, čo by sme mohli zmeniť. Inokedy nás Duch Svätý vedie iným spôsobom, podnecuje nás, aby sme sa vydali na cestu za svetlom. To urobila kráľovná zo Sáby, ktorá podstúpila dlhú cestu, aby počúvala Šalamúna, v ktorého múdrosti bola rozpoznaná Božia

činnosť (porov. 1 Kr 10, 1-13). My máme v Ježišovi niekoho, kto je oveľa viac než Šalamún, a nemusíme ísť na koniec sveta, aby sme počuli jeho hlas (porov. Mt 12, 42). Jeho svetlo k nám prichádza mnohými spôsobmi, napríklad cez priamy kontakt so Svätým písmom, cez čítanie duchovnej literatúry alebo cez duchovné sprevádzanie, kde nám iná osoba pomáha objavovať tieto Božie narážky.

Ale vždy je to Duch Svätý, ktorý „nám ukazuje, kde začať, aké cesty si vybrať a ako kráčať“[3]. Každá cesta, ktorou počúvame Boha, bude zdravá a plodná iba vtedy, ak si osobne uvedomíme, že je to Paraklét, ktorý nás vedie s jemnosťou a veľkosťou horizontov. Panna Mária, ktorá žila vždy otvorená na prijatie Božieho slova, nám môže pomôcť počúvať Boží hlas s pokorou a vďačnosťou.

[1] František, *Audiencia*, 29-III-2023.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 178.

[3] František, *Homília*, 6-VI-2022.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
pondelok-16-tyzdna-v-cezrocnom-
obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/pondelok-16-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (08.08.2025)